

HOSPIC A HOSPICOVÉ HNUTIE Z POHĽADU KATOLÍCKEJ CIRKVI.

P. Hudáková, D. Farkašová

Katolícka Univerzita v Ružomberku, Fakulta zdravotníctva, detašované pracovisko Košice

Súhrn

Náboženská viera sa stáva mimoriadne významnou v prípadoch, keď sa diagnostikuje ochorenie – najmä život ohrozujúce ochorenie. Mnohí pacienti sa naozaj značne spoliehajú na svoje náboženské presvedčenie ako stratégiu zdolávania choroby, používajú náboženské prostriedky. So zvyšujúcou sa frekvenciou účasti na náboženských obradoch sa znižovali negatívne psychické dôsledky stresu. Toto zistenie naznačuje, že náboženské obrady majú nárazníkový efekt s ohľadom na zdravie škodlivé účinky stresu.

Kľúčové slová

hospicové hnutie, hospicová idea

Úvod

Pojem hospicové hnutie sa stal v minulých rokoch pre mnohých ľudí slovom plným nádeje, určitým spôsobom doprevádzania ťažko chorých a zomierajúcich ako aj ich príbuzných.

Príťažlivosť hnutia je zároveň znamením odmietnutia pribúdajúcej anonymity a opustenosti človeka zoči voči umieraniu. Proti tejto často zistenej tabuizácii smrti sa usilujú hospicové iniciatívy porozumieť smrti nielen ako rušivému momentu života, ale ako poslednej fáze prehĺbeného ľudského bytia. Preto označil pápež Ján Pavol II. hospice ako „ostrovy humanity“ a povzbudzuje k budovaniu ďalších.

Obsah

Pastorálna komisia ustanovuje pracovnú pomoc „hospicové hnutie - profil nápomocnej cesty v katolíckom chápaní“. Cieľom je dať všetkým tým, ktorí sa bližšie zaoberajú vecou hnutia, pre hospicovú prácu odkazy z katolíckeho pohľadu. Pracovná pomoc chce dať pomoc pre vlastné chápanie hnutia a zároveň posmeliť cirkevné zariadenia a nositeľov, venovať viac pozornosti predmetu hospicového hnutia ako doteraz.

Zoči voči mnohým hospicovým iniciatívam vyrasteným z hospicového hnutia má byť načrtnutý na pozadí biblicko-kresťanského Božieho a ľudského chápania života viery katolíckej cirkvi ako aj doterajších skúseností v hospicovej práci profil hospicovej idey a hospicovej práce v niekoľkých rysoch.

Hospicová idea sleduje potreby ťažko chorých a zomierajúcich ľudí, ako aj príbuzných, a – ako je len možné – ponúknuť pomoc sprevádzaním, aby sa zmiernilo telesné a duševné utrpenie, odbúrало preťaženie a išlo sa v ústrety oprávneným očakávaniam.

Ohlasovanie Cirkvi musí byť zamerané tak, aby premohlo čiastočne skl'učujúce mlčanie ľudí, keď ide o umieranie a smrť. Reč a symboly Cirkvi sa majú snažiť sprostredkovať nádej ľudského života.

Najplnším spôsobom spojenia s Pánom je ťažko chorému človeku prijímanie Tela a Krvi Krista. Ono posilňuje veriacich pri prechode do večného života.

Záver

Sv. Otec, pápež Ján Pavol II. vo viedenskom hospici povedal: Aj smrť patrí k životu. Každý človek však má právo zomrieť podľa vôle Božej. Preto nikdy nesmie byť obetovaný pre obmedzenú osobnú sebestačnosť.

Sám Boh povedal: „Nenechám ťa, ani neopustím.“

Literatúra: Die deutschen Bischöfe, Pastoral-Kommission: Die Hospizbewegung – Profil eines hilfreichen Weges in katholischem Verständnis, 1993.